

KÖPRÜLER YAPARKEN...

**Fuat Yalçın / İstanbul-Karaköy Rotary Kulübü
UR 2420.Bölge 2025-2026 Governör Adayı**

David Lean'ın yönettiği 1957 yapımı klasik bir savaş filmi olan "Kwai Köprüsü" filminin ana mesajı, savaşın anlamsızlığı ve saçmalığının yanı sıra savaş sırasında bireylerin karşılaştığı ahlaki ikilemler üzerine bir yorum olarak özetlenebilir.

"Kwai Köprüsü" İkinci Dünya Savaşı sırasında, İngiliz savaş esirlerinin Japon komutanları tarafından Burma (şimdiki Myanmar) ormanlarında bir demiryolu köprüsü inşa etmeye zorlandıkları bir dönemde geçiyor. Albay Nicholson liderliğindeki İngiliz subaylar köp-

rüyü inşa etmek için gayretle çalışırken, içlerinde giderek artan bir tuhaflık ve saçmalık duygusu hissederler. Tüm askerlerin iç sesleri köprünün yapımına katılmamayı, zorunlu olarak yaptıkları köprüyü inşadan sonra onu tahrip etmeleri gerektiğini söylüyordur. Ancak Albay Nicholson (Sir Alec Guinness) komutasındaki bu grup üyeleri güçlü liderleri tarafından bu köprünün Britanya'nın gücünü, ruhunu ve yüceliğini temsil ettiğine ikna edilmiştir. Tutsaklar, Japon komutanın işkencelerine maruz kalan ve direnen liderlerine inançla bakmaktadırlar. Albay, dürüst, mükemmelliğe kendini adanmış ve verilen her görevi en iyi şekilde yapmaktan başka bir şey düşünmemek üzere eğitilmiş ve bu fikri ödünsüz hayata geçiren bir kişidir. Film, savaşın anlamsızlığını ve askeri hedeflere ulaşmak için kaynakların ve insan hayatlarının harcanmasının mantıksızlığını vurgularken savaş sırasında bireylerin karşılaştığı ahlaki ikilemleri de irdeler. Alec Guinness tarafından canlandırılan Albay Nicholson, başlangıçta görev ve profesyonel olma duygusuyla köprüyü inşa etmekte ısrar ederken, dolaylı olarak düşmanın savaş çabalarına yardım ettiğinin farkında değildir. Bu durum, baskı altında işbirliği yapmanın etiği ve çatışma za-

manlarında doğru ile yanlış arasındaki bulanık çizgiler hakkında sorular ortaya çıkarır.

Albay Nicholson karakteri, güçlü bir İngiliz ordusu üyesinin onur ve disiplin anlayışını temsil eder. Köprüyü tamamlamaya olan sarsılmaz bağlılığı, sadakat temasını ve kişisel ilkeler ile daha büyük amaçlar arasındaki çatışmayı ortaya koymaktadır. Albay köprü'nün Britanya kimliğinin bir göstergesi olan bir eser olduğuna kendini biraz da körü körüne inandırmıştır. Doğrusu köprü kendi karakterinin bir göstergesi olmuştur. Aslında köprü'nün yapımındaki ısrarı düşmanla iş-birliği yapmanın masum bir görüntüsü gibidir. Ancak Albay, müttefiklerin köprüyü bombalamak üzere bir ekip gönderdiğinden haberdar değildir. Japonların hareket gücünü kırmak için köprüyü bombalayacak bu birlik, köprüye yaklaşmaktadır. Japonlarla birlikte köprüyü korumakta bir sakınca görmeyen Albay ekibiyle birlikte, savunmaya yardım eder. Ancak öyle bir an gelir ki Albay bir uyanış (aydınlanma) yaşar ve ünlü repliğini söyler: "Ne yaptım ben?"

Albayın düştüğü hata mükemmeli yapmak, hedefe kitlenmek ve verilen görevi en iyi şekilde yerine getirmektir. Ama takıntı halinde göreve odaklanınca manayı kaçırmış, esas

misyonu olan savaşı kazanmak üst amacını ıskalamıştır.

Film aynı zamanda bireylerin inançları ya da ilkeleri uğruna yaptıkları fedakarlıkların da altını çizer: Bu, savaş esirlerini yönetmek ve köprüyü tamamlamak için büyük baskı altında olan Japon komutan Albay Saito da dahil olmak üzere çeşitli karakterler tarafından yapılan seçimlerde açıkça görülmektedir.

Özetle, "Kwai Köprüsü" savaşın mantıksızlığı, çatışmanın ortasında kalan bireylerin karşılaştığı ahlaki karmaşıklıklar, görev, sadakat ve fedakârlık temaları hakkında bir mesaj iletiyor. Filmin anlatısı, izleyicileri savaş zamanında kişinin eylemlerinin etik sonuçları ve savaşın kendisinin daha geniş sonuçları üzerine düşünmeye zorluyor.

Arada bir biz de hem kendi işlerimizi hem de gönüllü faaliyetlerimizi sürdürürken düşünelim biraz. Düşünmek için de kendimize bazı sorular sorsak:

Ben niçin varım?

Benim en üst amacım ne?

Bunun için neler yapıyorum?

Ya da kendinize şunu sorun:

Hangi köprüleri inşa etmeye çalışıyorsunuz? Neleri ıskalıyorsunuz?

